

[Indenrigsministeren.]

for pjecen ved dens udsendelse. Jeg beder om formandens tillædelse til et citat. Han sagde:

„Jeg vil gerne understrege, at i krig gives der ingen absolut sikkerhed for den enkelte, og man tilsigter ikke ved denne pjece at foregøle noget i den retning. Selv den, der fuldstændig følger pjecens anvisninger, har ingen garanti for at redde livet, men værdien af de råd, der gives, ligger i, at selv under moderne atomkrig vil ganske simple sikkerhedsforanstaltninger i mange situationer kunne betyde forskellen mellem liv og død.“

Som også den højtærede statsminister sagde det i sin redegørelse, er der ingen, der ved, hvorledes en eventuel krig vil ramme os. Man kan således tænke sig angreb fra luften og på anden måde med konventionelle våben og med atomvåben rettet både mod egentlige militære mål og mod byer, og endvidere må vi regne med en betydelig mulighed for radioaktivt nedfald som følge af megatonsvåben kastet uden for dansk område. Anvendelse af biologiske og kemiske kampmidler mod Danmark og anvendelse af et megatonsvåben mod større byer kan man selvsagt heller ikke se bort fra. Efter de seneste oplysninger om en moderne gaskrigs vilkår må man være forberedt på at give gasbeskyttelsen en højere prioritet end hidtil påregnet, og jeg kan oplyse, at civilforsvarsstyrelsen for nylig har taget arbejdet op med planlægning af en organisation til beskyttelse af civilbefolkningen under en gaskrig. Fra det ene yderpunkt: den totale ødelæggelse, til det andet yderpunkt: ubetydelige krigsskader, strækker der sig en jævn skala af overgangstilfælde, og hvis vi på forhånd ville opgave at organisere en civilbeskyttelse, fordi vi drager den slutning, at landet kan blive sådan ødelagt, at civilforsvaret kun har en meget begrænset betydning, og krigen så rammer os længere nede på skalaen med skader af et sådant omfang, at der kunne have været ydet en virkelig indsats fra civilforsvaret, hvis dette havde eksisteret, så ville de ansvarlige myndigheder påtage sig et meget alvorligt ansvar ved at have forsømt at tilvejebringe et civilforsvar.

Det er for mig meget vigtigt at under-

strege skademulighedernes relativitet, og jeg vil gerne i denne forbindelse fastholde det, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde om beregningen af den procentvise beskyttelse mod radioaktivt nedfald, som man kan opnå ved at opholde sig i en kælder eller på anden måde afskærmet. Det ærede medlem hæftede sig ved, at det i civilforsvarets vejledning er oplyst, at strålingen ved afskærmning kan nedsættes til $\frac{1}{100}$. Af hvad, spurgte det ærede medlem. Ja, her kan jeg ikke se andet, end at det er $\frac{1}{100}$ af den stråling, som vedkommende i det konkrete tilfælde ville være udsat for, hvis han havde opholdt sig i det fri.

Civilforsvarets pjece oplyser om den nedsættelse af strålingsfaren, som kan opnås gennem afskærmning, at man ved at tage ophold i en enetages letbygget ejendom som f. eks. en landejendom eller et enfamilieshus nedsætter strålingsfaren til ca. halvdelen af den stråling, der er uden for bygningen, og at man ved at gå ned i kælderen under en sådan bygning nedsætter strålingen til $\frac{1}{10}$; i kælderen under en større bygning nedsættes strålingen til ca. $\frac{1}{100}$, og i et indre kælderrum under en sådan bygning vil strålingen være $\frac{1}{1000}$ af den stråling, der er i fri luft.

Mon ikke alle vil give mig ret i, at oplysninger af denne art er så betydningsfulde, at befolkningen må have krav på at få del i dem, og så må den enkelte i vort land, afhængigt af hvor han eller hun befinder sig og af vedkommendes muligheder i øvrigt, sikre sig så godt som muligt. Pjecens anvisninger rækker fra de mest primitive til de mest effektive beskyttelsesmidler. De simple beskyttelsesforanstaltninger, som omtales i pjecen side 25 og 27, tilsigter kun at give den bedst opnåelige øjeblikkelige beskyttelse på det sted, hvor man faktisk opholder sig, når et angrebs virkninger gør sig gældende. At kaste sig ned i en fordybning i jorden, under et bord o. lign. giver jo kun en yderst relativ sikkerhed og kun i nogen afstand fra eksplosionsstedet; men det er bedre end slet ingenting at foretage sig. Får man derimod tilstrækkeligt varsel til at søge dækning, vil man under alle omstændigheder have den største chance for at overleve et angreb, hvis man befinder sig i et beskyttelsesrum. Derfor opfordrer pjecen på side 15 hver enkelt til alle-